

stæderne indbyrdes; imidlertid skal jeg dog anføre, at, saa gjerne det kan indrømmes, at Fordelingen i Fremtiden bliver noget anderledes mellem Kjøbstæderne indbyrdes, end den tidligere har været, saa er dette dog for det Første ikke nogen ligefrem Indvending mod Udvalgets Fleerheds Forslag; thi, er den nye Fordeling i og for sig retfærdigere end den ældre, da er den at foretrække for denne, om endogsaa Forholdet for de enkelte Byer derved bliver noget forandret, og for det Andet maa det bemærkes, at Forslagsstilleren, naar han gaaer den af ham antydede Vej, kommer ind paa at ville regulere den hele Indvandrings- og at han vil foretage denne Regulering, uden at han seer sig istand til at lægge de Principer til Grund, som vilde være tilfredsstillende. Han vil nemlig benytte til denne nye Regulering de samme Principer, som han selv i Begyndelsen af Betænkningen har været enig i at ansee som forkastelige; thi, kjendt han er entg med det øvrige Udvalg i, at en Fordeling af et vist Skattebeløb mellem Kjøbstæderne og Landet efter deres Folkemængde ikke er anbefalelig, foretager han dog denne sin nye Fordeling efter de samme Principer, som han har anseet for at være forkastelige. Det er det, som Udvalgets Fleerhed ikke har kunnet gaae ind paa, hvorfor man ikke har kunnet samstemme med den ældre Forslagsstiller i den af ham stillede Proposition. Herved maa jeg dog gjentagende gøre opmærksom paa, at, naar Indvendingen mod Fordelingen efter Folkemængden paa en Maade kunde synes at kunne gjøres gjældende mod Udvalgets Fleerhed, forsaavidt ogsaa den fordeler Skattebeløbet mellem de enkelte Kjøbstæder tildeels efter Folketallet, saa er dette dog ikke rigtigt, i hvilken Henseende jeg kan referere mig til, hvad jeg anførte igaar, nemlig, at en Fordeling mellem Kjøbstæder og Landdistricterne ligeover for hinanden er af en ganske anden Betydning end en Fordeling mellem Kjøbstæderne indbyrdes, for hvilke Forholdene i det Hele maae betragtes som langt mere beslægtede med hinanden end mellem to saa uligeartede Bestanddele som Kjøbstad og Land.

Disse ere de Hovedbetragtninger, som jeg troer det tilstrækkeligt at fremhæve mod Mino-

ritetens Forslag, nemlig, at man ikke kan ansee Forslaget for consequent gennemført efter det Standpunkt, hvorpaa Forslagsstilleren har stillet sig selv, og at han, ved at ville fordele Skatten efter et nyt Princip, har seet sig nødt til at benytte et Princip, som han selv har erkjendt for at være forkasteligt.

Efter Begjering af følgende 15 Medlemmer: Frølund, Jespersen, Tscherning, Johansen, N. Petersen, Schroll, Clausager, P. Knudsen, L. Skau, Alberti, Hækkerup, Sidenius, Jørgensen, Chr. Larsen og Grønborg, blev det derefter sat under Afstemning, om Forhandlingerne skulde afsluttes, hvilken gav det Resultat, at der var 33 Stemmer for og 31 imod Afslutning.

Formanden: Resultaterne ligge vistnok hinanden meget nær, men jeg troer dog ikke, at denne Sag er af den Bigtighed, at det vil være nødvendigt, at Udsaldet konstateres ved Navneopraab.

Ordmænd: Jeg synes imidlertid, at den ældre Formand i lignende Tilfælde altid pleier at lade Navneopraab finde Sted.

Formanden: Ja, hvis blot et eneste Medlem udtaler sig derved, vil Navneopraab blive foretaget.

Man freed derpaa til Afstemning ved Navneopraab, der, som af nedenstaaende Liste nærmere vil erfares, gav det Resultat, at Afslutningen blev forkastet med 49 Stemmer mod 34.

Ja.

Alberti.
Boisen.
Boserup.
Christensen, B.
Clausager.
la Cour.
Drewsen, J. C.
Frølund.
Grønborg.
Hansen, J. A.
Heggelund.
Hækkerup.
Høier.
Jensen, Chr.
Jespersen.
Johansen.
Jørgensen.

Kampmann.
Knudsen, J.
Knudsen, P.
Kosøed.
Larsen, Chr.
Neergaard.
Nørgaard.
Pedersen, N.
Poulsen, C. M.
Rasmussen.
Schroll.
Sidenius.
Skau, L.
Spændet.
Tscherning.
Winther.
Witt.